

عنوان مقاله:

تاثیر مداخله آموزشی مبتنی بر الگوی مراقبت پیگیر بر خودپایشی قند خون بیماران دیابتی نوع ۲

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، دوره 23، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

جواد اسماعیل زاده - Research Committee, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran

علی محمدپور - Department of Nursing, Faculty of Nursing & Midwifery, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran

موسی سجادی - Department of Nursing, Faculty of Nursing & Midwifery, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کنترل مناسب قند خون به عنوان یکی از مهم ترین رفتارهای خودمراقبتی، موجب پیشگیری از ایجاد و پیشرفت عوارض بیماری دیابت می شود. با توجه به عدم رعایت رفتار خودمراقبتی در بیماران دیابتی و نیز نقش موثر پرستاران، مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر مداخله آموزشی مبتنی بر الگوی مراقبت پیگیر بر خودپایشی قند خون بیماران دیابتی نوع ۲ انجام گرفت. روش تحقیق: پژوهش حاضر یک مطالعه کارآزمایی بالینی شاهددار تصادفی است که با شرکت ۸۶ بیمار مبتلا به دیابت نوع ۲ مراجعه کننده به کلینیک دیابت آریان تربت حیدریه، در سال ۱۳۹۴ انجام شد. شرکت کنندگان به روش تخصیص تصادفی به دو گروه مداخله و کنترل تقسیم شدند. مداخلات آموزشی در قالب الگوی مراقبت پیگیر که دارای چهار گام اساسی آشناسازی، حساس سازی، کنترل و ارزشیابی می باشد، برای گروه مداخله در طول ۳ ماه و طی ۶ جلسه اجرا شد. پرسشنامه قبل از انجام مداخله و دو هفته پس از آخرین جلسه آموزش تکمیل گردید و میانگین امتیاز خودپایشی قند خون در دو گروه مورد بررسی قرار گرفت. داده ها پس از ورود به نرم افزار SPSS (ویرایش ۱۶)، با استفاده از آمار توصیفی شرح و توصیف گردید و با کمک آزمون های آماری Paired t-test، Independent t-test، Chi-Square و تجزیه و تحلیل شد. سطح معنی داری کمتر از ۵/۰ در نظر گرفته شد. یافته ها: از مجموع شرکت کنندگان در مطالعه، ۳/۵۹ درصد زن و بقیه مرد بودند و میانگین سنی آنها 48 ± 6 سال بود. نتایج تفاوت معنی داری را بین دو گروه مداخله و کنترل از نظر چگونگی خودپایشی قند خون قبل و بعد از مداخله آموزشی مبتنی بر الگوی مراقبت پیگیر نشان داد ($P < 0.001$)؛ به طوری که میانگین و انحراف معیار امتیاز خودپایشی قند خون در گروه مداخله قبل از اجرای مداخله $51.11 \pm 0.2/3$ و میانگین و انحراف معیار امتیاز گروه کنترل $13.12 \pm 9.6/2$ بود و این مقادیر بعد از انجام مداخله به ترتیب: $13.18 \pm 9.3/3$ و $25.13 \pm 7.4/3$ رسید. نتیجه گیری: مداخله آموزشی مبتنی بر الگوی مراقبت پیگیر، بر رفتارهای مراقبت از خود بیماران دیابتی و به ویژه خودپایشی قند خون آنان می تواند موثر باشد؛ بنابراین کاربرد آن پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

Diabetes Mellitus, Self-Care, Self-monitoring of blood glucose, Educational intervention, Continuous care model :
دیابت، خودمراقبتی، خودپایشی قند خون، مداخله آموزشی، الگوی مراقبت پیگیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1783333>

